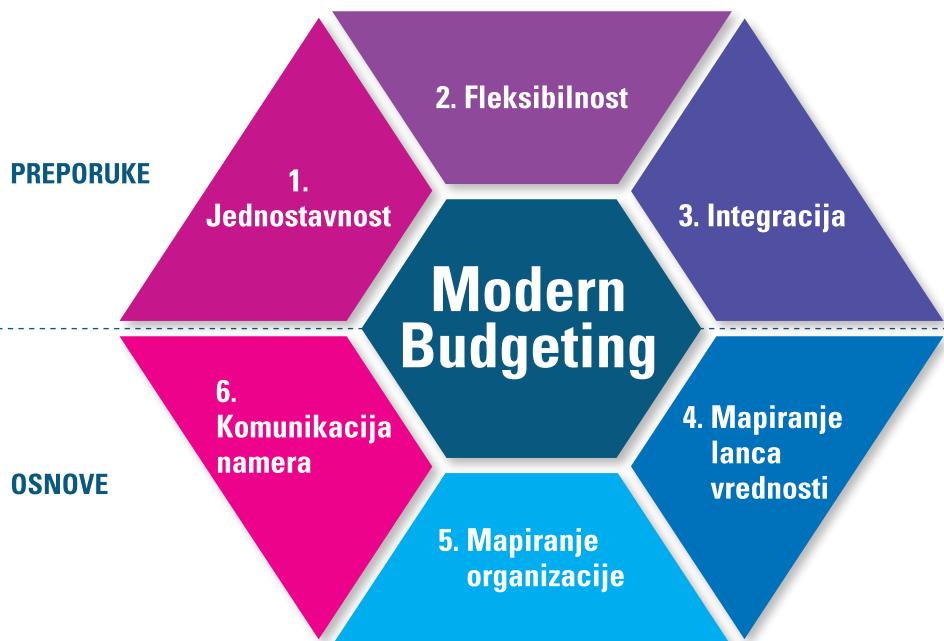

MODERN BUDGETING

Priručnik za controllere

Modern Budgeting
Priručnik za controllere

Naslov originala:
Modern Budgeting
Controller Statement
Instruments

Izdavač:
© ICV Internationaler Controller Verein eV
Gauting
Prvo izdanje 2012.
www.controllerverein.com

Izdavač za Srbiju:
MCB Edukacija, Beograd
© MCB 2014. za srpsko izdanje

Ova knjiga se ne sme umnožavati, preštampavati ili prenositi u bilo kom obliku i bilo kojim sredstvom, ni u celini, niti u delovima, bez izričite pismene dozvole autora i izdavača, niti se, bez izričite pismene saglasnosti izdavača, sme distribuirati ili umnožavati na bilo koji drugi način i bilo kojim drugim sredstvom. Sva prava objavljuvanja ove knjige zadržavaju autor i izdavač, shodno odredbama Zakona o autorskim i srodnim pravima.

Modern Budgeting

Priručnik za controllere

Sadržaj

Predgovor	7
1. BUDŽETIRANJE	9
1.1 Priprema za budućnost a ne njeno predviđanje	9
1.2 Šta su budžeti i budžetiranje?	10
1.3 Ograničenja budžeta	13
1.4 Raniji pristupi	15
2. KONCEPT	17
2.1 Izazovi	19
2.2 Odgovori	20
2.3 Principi	21
3. PRINCIPI	25
3.1 Jednostavnost	25
3.2 Fleksibilnost	37
3.3 Integracija	50
3.4 Mapiranje lanca vrednosti	58
3.5 Mapiranje organizacije	65
3.6 Komunikacija namera	70
4. IT ALATI	75
4.1 Uvod	75
4.2 Proces selekcije	76
4.3 Kriterijumi za izbor	78
4.4 Uticaj faktora okruženja	80
4.5 Ocenjivanje	84
Rezime	95

Predgovor

Jedan pogled na kompanije koje čine preko 8.000 članica ICV, odgovarajuća analiza i empirijske studije dokazuju da su planiranje i budžetiranje i dalje najvažnija pitanja i instrumenti u controllingu. Uprkos njihovom značaju, i dalje traju rasprave oko efikasnosti i delotvornosti budžetiranja. Rezultujuća kritika procesa kako planiranja tako i budžetiranja postala je intenzivnija zbog stalnih promena poslovnih okruženja, pre svega pod uticajem sve dinamičnijih tržišta.

Pristupi rešenjima koji su se razvili iz ove situacije prikladni su samo do izvesne mere. S jedne strane, oni ne predstavljaju potpun koncept već samo daju glavne okvire za mnoštvo ideja i instrumenata za vršenje poboljšanja. S druge strane, jedva da mogu da se nose s drugim rešenjima, a sprovođenje takvih ideja bi bilo veoma sporno u većini kompanija. Stoga je do sada izostajao adekvatan koncept za probleme koji bi mogao da se primeni u praksi.

Zato je novembra 2007. godine Internationaler Controller Verein (ICV), međunarodno udruženje controllera, osnovalo stručnu radnu grupu s preko 50 članova koji rade u oblasti istraživanja i konsaltinga i imaju iskustvo u velikom broju privrednih grana i kompanija. U poslednje četiri godine, radna grupa je razvila naučno dobro utemeljen, dosledan i praktičan koncept „Modern Budgeting“ (Savremeno budžetiranje). Pripremni rad za Modern Budgeting zasnivao se na sledećim aktivnostima:

- Analiza postojećih koncepata: Better Budgeting, Advanced Budgeting i Beyond Budgeting.
- Upoređivanje empirijskih uvida s istraživačkim radom.
- Obavljanje benchmarking studije s više od 60 kompanija.
- Obrada inputa od strane članova radne grupe iz više različitih disciplina (istraživača, praktičara, budućih korisnika u kompanijama i konsultanata).
- Stalno širenje pomoću praktičnih ideja iz stvarnog života. Ova tačka treba da ostane otvorena u pogledu stalnog unapređenja.

Ukupni rezultati se rezimiraju i ilustruju u ovom Priručniku za controllere.

Iskreno bismo želeli da se zahvalimo svim članovima Radne grupe za izradu koncepta Modern Budgeting kao i svima koji su dali doprinos ovom priručniku i brojnim drugim publikacijama.

Siegfried Gänßlen
Predsednik ICV
Generalni direktor Hansgrohe SE

Voda radne grupe

EBS Universität für Wirtschaft und Recht

Prof. Dr. Ronald Gleich

ZameniciHansgrohe AG
Horváth & PartnersUdo Kraus
Dr. Uwe Michel**Članovi radne grupe**

Actelion Pharmaceuticals	Hubert Uwe
Agentur für Arbeit	Uwe Becking
Axel Springer AG	Florian Baier
Axel Springer AG	Gunter Piotrowski
Benteler AG	Markus Happe
Bücker Consulting	Bernhard Bücker
ConRoom OG	Alexandra Meidl
Con-Room OG	Dr. Martin Mayr
CSS GmbH	Bernd Koschitzki
Datev eG	Claudia Maron
Dematic	Lars Hartje
Detecon	Markus Steiner
Deutsche Telekom AG	Andreas Nebe
Deutsche Telekom AG	Jeno Rosenthal
Deutsche Telekom AG	Christian Schmahl
EBS Universität für Wirtschaft und Recht	Matthias Handrich
EBS Universität für Wirtschaft und Recht, Hansgrohe SE	Dr. Patricia Frey
EBS Universität für Wirtschaft und Recht, Horváth & Partners	Dr. Peter Schentler
EnBW	Stefan Erlenbach
EnBW	Alexander Sloboda
FH Joanneum	Prof. Dr. Martin Tschandl
FH Oberösterreich	Prof. Dr. Christoph Eisl
FH Osnabrück	Prof. Dr. Hans-Ulrich Holst
GKN Driveline GmbH	Peter Pfeiffer
Hansgrohe SE	Siegfried Gänßlen
HID Global	Jürgen Schnöbel
HID Global	Gregoris Theisen
Hochschule Aalen	Prof. Dr. Robert Rieg
Horváth & Partners	Michael Kappes
Horváth & Partners	Lars Riemer
IBM	Dr. Karsten Oehler
Kölner-Verkehrs-Betriebe AG	Dr. Matthias Weiß
Odewald & Companie	Stefan Hirsch
Procter & Gamble	Matthias Koch
Purena GmbH	Petra Bohn
rent a controller	Axel Israel
SAP Deutschland	Thomas Schulze
SICK AG	Helmut Willmann
Sindl Controllingsysteme	Steffen Sindl
Telekom AG	Gunter Fauth
Telekom AG	Mathias Walter
Universität Stuttgart, Deloitte	Dr. Elmar Dworski
Unternehmensberatung	Dr. Matthias Schmitt
Wfbm gGmbH	Christian Janßen

1. Budžetiranje

1.1 PRIPREMA ZA BUDUĆNOST A NE NJENO PREDVIĐANJE

Controlleri treba da posvete posebnu pažnju planiranju, uključujući sve njegove alate i metode. Na kraju krajeva, planiranje je jedan od glavnih alata u controllingu jedne kompanije. To je tako iako su controlleri potpuno svesni činjenice da planovi retko ispadnu onako kako je prvobitno nameravano. Ovaj stepen (ne)izvesnosti oko „ne-ostvarenja“ javlja se, s jedne strane, zbog osnovne prirode poslovanja koje je evolutivni proces s neizvesnim ishodom. Budući događaji jednostavno ne mogu da se predvide. Takva stalna promena, mnoštvo faktora koji imaju uticaj i nemoguć zadatak znanja određenih informacija (kao što su odluke o kupovini) unapred, ne dozvoljavaju da se prave pouzdana predviđanja. S druge strane, stalno se stvaraju nove ideje, proizvodi i poslovi. Stoga korist od planiranja ne može da bude precizno utvrđivanje šta će se desiti u budućnosti.

Dakle, šta je svrha planiranja? Planovi nisu suvišni niti beskorisni. Oni su neophodni da se pravično izdvoje, raspodele i uravnoteže resursi (kapacitet, ljudi i finansije). To pomaže da se individualni sektori jedne organizacije usaglase oko zajedničkih ciljeva. Resursa nikada nema u izobilju i za njih se stalno nadmeću različiti sektori. Kompanije mogu da se delotvornije pripreme za budućnost ako se sve dovoljno rano razmotri. One eventualno mogu da steknu početnu prednost i da se mentalno pripreme za promene ili nove razvoje događaja koji predstoje.

Planiranje je uvek vezano za određenu kompaniju i razlikuje se od kompanije do kompanije, čak i ako posluju u istom sektoru ili su slične veličine ili strukture. Međutim, postoje određeni osnovni principi koji važe za sve firme i koji uvek treba da čine srž svakog plana. Ti su principi opisani u ovom priručniku.

„Planiranje zame-njuje koïncidencije greškama – a na greškama se možete učiti.“

1.2 ŠTA SU BUDŽETI I BUDŽETIRANJE?

Svake godine u mnoštvu kompanija i organizacija različitih veličina i iz različitih sektora započinje proces „kratkoročnog planiranja“ za narednu fiskalnu godinu (Egger/Winterheller, 2009). Budžet je sastavni deo i novčani rezultat takvog operativnog planiranja.

Budžeti su „planovi prilično kratkoročnog karaktera s formalnim ciljevima i visokim stepenom obavezivanja (Godišnji budžet, Horvath 2011, 235)“.

Operativno planiranje i budžeti su instrumenti controllinga. Oni su na početku klasičnog ciklusa upravljačkog računovodstva i podstiču kako akciju tako i kontrolu. Dakle, oni čine osnovu ciklusa controllinga. Proces izrade budžeta naziva se budžetiranje i sadrži tačnu definiciju formalnih i budžetskih ciljeva. Sledeci sastavni elementi budžetiranja se definišu kao:

Plan budžeta	Pismene smernice za standardizovanje strukture procesa budžetiranja: <ul style="list-style-type: none"> • Standardizovana terminologija i konteksti, • Odgovornosti, • Opšti i tekući plan, • Šema troškovnih elemenata cost centara (uključujući i grupe troškovnih elemenata), • Smernice za ocenjivanje funkcionalnih planova (npr. standardizacija HR planiranja, obračunati časovi), • Instrumenti (npr. formulari, dokumenti), ciljevi, rezultati iz prethodne godine i finansijske projekcije itd.
Funkcionalni planovi	Pregled postojećih funkcionalnih oblasti/sektora da bi se došlo do samostalno definisanih/top-down ciljeva (kvantitativnih).
Plan za uspeh (budžeta)	Uspešno planiranje na osnovu bilansa uspeha/contribution marži po kategoriji troškova/cost centru
Finansijski plan	Direktna/indirektna procena slobodnog cash flow-a i potrebe za gotovinom (cash flow izveštaj)
Bilans stanja	Planirani dodatni kapital
Investicioni plan	Planirane investicije (sumirane su i u finansijskom planu i Bilansu stanja)
Pregovori o budžetu	Jedan ili više „ciklusa pregovora“ da se koordiniraju i uravnoteže parcijalni planovi i budžeti. To se radi da bi se ostvarili željeni opšti ciljevi i budžet.

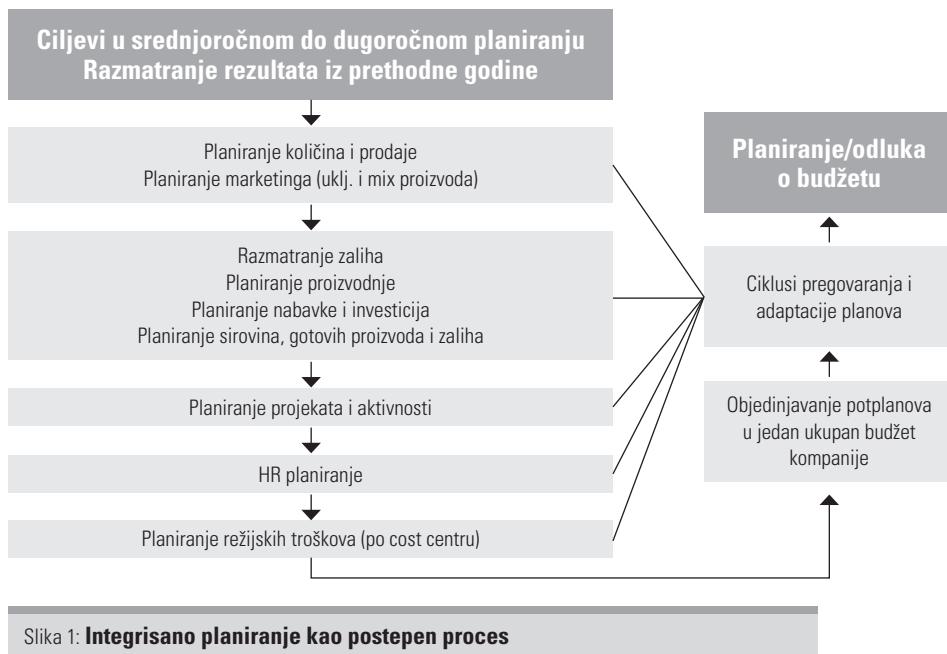
Tabela 1: **Elementi budžetiranja**

(upor. Tschandl/Frey/Gleich/Hofmann, 2010, Dambrowski, 1986, str. 20-92)

U širem smislu, budžetiranje je deo procesa upravljanja učinkom. On se sastoji od potprocesa koji se kreću od predviđanja budućih razvoja događaja, preko postizanja dogovora o ciljevima, podsticajima, akcionim planovima i resursima, pa sve do praćenja implementacije i kontrole. Da bi to uradili, controlleri obično implementiraju tri glavna elementa ciklusa controllinga: sisteme planiranja, praćenja i izveštavanja. Budžetiranje je esencijalni deo ukupnog sistema planiranja pa stoga i osnova za klasične zadatke controllera.

Te informacije su suštinski bitne za sektor controllinga da donosi odluke i da operativno kontroliše kompaniju tokom fiskalne godine. U idealnom slučaju, proces budžetiranja treba da bude integrisan. Prvo bi se utvrdili strateški ciljevi i strategije za njihovo ostvarivanje, posle čega bi se definisao okvir budžetiranja. Zatim bi se na osnovu tih inicijalnih koraka implementiralo operativno planiranje za troškove marketinga, proizvode, nabavku, proizvodnju, logistiku, (posebne) projekte, HR kao i opšte režijske troškove.

Controlling tokom godine oslanja se na planiranje i analizu odstupanja – to je glavna nadležnost controllinga.

U prošlosti je često korišćen suprotan proces (top-down direktive, bottom-up planiranje, pa zatim pregovori) kojim su se svi potplanovi integrisali u jedan finansijski konačni plan – budžet.

U kompanijama koje vrše usluge, koraci koji se tiču zaliha, nabavke/investicija, skladištenja i proizvodnje nemaju veliki uticaj.

Pre više od 100 godina izmišljeni su budžeti da bi se koordiniralo upravljanje decentralizovanim kompanijama, kao i korporacijama sa strukturom grupe. Umesto direktnog i individualnog upravljanja zasebnim fabrikama na različitim mestima, upotrebljeni su sistemi planiranja i praćenja kao kontrolni mehanizmi. Razlog za to je zbog raznovrsnih koristi od tog sistema (upor. Slika 2 i Töpfer 1976, 97):

Ček-lista za samoproveru:

Koje koristi možemo da izvučemo iz budžetiranja?

- Primorava nas da jasno definišemo ciljeve.
- Navodi na razmišljanje iz vizure konteksta i alternativa (planova).
- Koordinira različite sektore u našoj kompaniji (integracija).
- Donosi jasnoću kroz dokumentovanje.
- Stvara jasnoću kroz informisanje (dokumentovan sadržaj).
- Podstiče unutrašnju odgovornost (određivanje ciljeva).
- Jača sposobnost naše kompanije da se prilagođava i reaguje.
- Jača našu moć inovacija (reakcija/kontrola tamo gde ima odstupanja).
- Poboljšava odgovornost i argumente prema „spoljnem svetu“ (u odnosima s akcionarima/investitorima).

Slika 2: **Ček-lista „Koristi od budžetiranja“**

1.3 OGRANIČENJA BUDŽETA

Uprkos koristima prikazanim na Sl. 2, bilo je mnogo rasprave o nedostacima budžetiranja. Dobro su poznati problemi s kojima se suočavaju kompanije kod budžetiranja pa otuda i kritike usmerene na proces (1) i njegov sadržaj (2):

- Planiranje može da postane previše *detaljno* i preterano revnosno. To rasipa resurse i izaziva veći trošak no što vredi, a umanjuje i fleksibilnost i čini da podaci budu manje relevantni.
- *Dugotrajni i složeni* procesi koordinacije dovode do kompromisa koji nisu mnogo *izazovni*.
- Potencijal ljudi *često se ne iskoristi u potpunosti*. To je zato što se usled budžetskih ograničenja ne prepoznaju u potpunosti nove mogućnosti.
- *Neuključivanje onih kojih se to tiče* prilikom planiranja budžeta ima tendenciju da dovede do nedostatka identifikovanja s ciljevima budžeta. To sa svoje strane umanjuje odgovornost.
- Fokusiranje na interne ciljeve i procese raspodele moći, ometa adekvatno uzimanje u obzir tržišnih zahteva i promena u *poslovnom okruženju*.
- (Pretežno) fokusiranje na *finansijske elemente* zanemaruje ne-finansijske vrednosti kao što su odnosi sa klijentima.
- Statičko formulisanje ciljeva može da ometa *relativnu* ili konkurenčku orientaciju kompanije. To zavisi od toga kako se razvijaju konkurenti.
- Ne uzimaju se dovoljno u obzir *strateški* aspekti.
- *Integriranje strateškog i operativnog planiranja* je nedovoljno uz prevashodno definisan vremenski okvir od godinu dana. S druge strane, godinu dana je dugačak period za čisto operativno upravljanje.
- Tendencija je da se podstiče *disfunkcionalno* ponašanje. Zbog činjenice da su predviđanja/planiranje i motivacija povezani, to može da dovede do minimiziranja prodaje i maksimiziranih troškova u planiranju. Mogu se pojaviti rezerve kojima se menadžeri štite, kao i kasnije manipulacije.

Uprkos tome što kritike iz poslovne prakse imaju sve veću težinu, neki controlleri i menadžeri jednostavno nisu svesni činjenice da rukovođenje – i alati koji su u to uključeni (uključujući i budžetiranje) – uvek moraju da uravnoteže suprotstavljene izazove. Nije mo-

1. Kritike **procesa** po kojima budžetiranje prikriva potencijal za optimizaciju na koju može direktno da se utiče.

2. Kritike **sadržaja** po kojima na budžetiranje može samo delimično da se utiče.

guće ostvariti sve ciljeve istovremeno. Mora se postići saglasnost o kompromisima. Razlog što su mnogi korisnici nezadovoljni budžetiranjem često se javlja kao rezultat neshvatanja tog nemogućeg zadatka ostvarivanja svih ciljeva u isto vreme (Rieg/Gleich/Schentler, 2010). Javljuju se konflikti između ciljeva:

- Jedan od primera takvih protivrečnosti ciljeva jeste **prona-laženje ravnoteže između preciznosti i jednostavnosti**. Da bi bilo moguće sprovesti detaljnu analizu varijansi svih cost centara tokom fiskalne godine, mora da bude ustavljen celokupan budžet. Proces budžetiranja bi lako mogao da bude potpun i tačan ali svakako nije jednostavan i verovatno nije lako prilagodljiv.
- Slično je i sa svrhom planiranja. Sa aspekta obezbeđivanja kapaciteta i kontrole tokom fiskalne godine, **ciljevi** treba da budu **izazovni** ali **ostvarljivi** kako ne bi negativno uticali na motivaciju zaposlenih i menadžera.

Ovi i brojni drugi primeri ilustruju konflikte ciljeva koji se javljuju u planiranju i ne mogu da se reše nikakvim oblikom koncepta budžetiranja. Razlog je što su ti konflikti nerazdvojno vezani za pitanja planiranja. Međutim, daleko je važnije da menadžeri i controlleri razmisle o tome **koje ciljeve treba prvenstveno** ostvarivati.

Modern Budgeting

Priručnik za controllere

Izdavač

MCB Edukacija, Beograd
Beograd, Ustanička 189

Za izdavača

Sandra Šćepanović

Urednik

Bojan Šćepanović

Prevod

Milan Perić, Bojan Šćepanović

Lektura

Ljiljana Ćuk

Oblikovanje i priprema za štampu

Stevan Blagojev

Oblikovanje korica

Veljko Damjanović, Sputnjik

Štampa

Daniel Print, Novi Sad

Beograd, 2014.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336.145(035)
336.144(035)

MODERN Budgeting : priručnik za controllere / [urednik Bojan Šćepanović ;
prevod Milan Perić, Bojan Šćepanović]. – Beograd : MCB edukacija, 2014 (Novi Sad
: Daniel Print). – 98 str. : graf. prikazi, tabele ; 23 cm

Prevod dela: Modern Budgeting. – Tiraž 500.
– Str. 7: Predgovor / Siegfried Gänsslen. – Rezime.

ISBN 978-86-89821-03-1

a) Буџет – Приручници
b) Буџетирање – Приручници
COBISS.SR-ID 208062476